

Det ærede Medlem beklagede sig over, at man ikke fra Statsbanernes Side behandlede Folk med tilbørlig Høflighed. Jeg har intet Øjeblik troet, at det ærede Medlem sigtede til mig personlig. Jeg skal til enhver Tid bestræbe mig for at imødekomme Høflighedens Fordringer, men jeg ved jo godt, hvad det er for et Forhold, det ærede Medlem sigter til, nemlig et Forhold, der fandt Sted i Foraaret, da en Mand, som kører meget paa Nordbanen og Kystbanen, og som kører paa et første Klasses Kort, fik udstedt et første Klasses Kort til disse Strækninger, uagtet man inddrog første Klasse paa Nordbanen. Nu har jeg imidlertid en Mistanke om, at det ærede Medlem har faaet et ikke ganske korrekt Referat, thi Sagen er den: Den vedkommende Mand, som bestilte sit første Klasses Kort ude paa et Jernbanekontor, var fuldt vidende om, at om en Maaned gik første Klasse ind paa Nordbanen. Men da man paa Kontoret vidste, at han ogsaa benyttede Kystbanen, og at Kortet var gældende dertil, vilde man ikke fra Kontorets Side nægte at udstede Kortet, da man jo skønnede, at Manden vilde have Brug for Kortet, selv om første Klasse gik ind paa Nordbanen. Saadan forholder denne Sag sig, og at det er rigtigt, hvad jeg her fremfører, vil det ærede Medlem kunne overbevise sig om. Jeg har nemlig her liggende en Attest fra den Mand ved Statsbanerne, Overassistent Fabricius, som har udstedt dette Kort, og som siger, at Vedkommende, der fik Kortet udstedt, var bekendt med, at første Klasse paa Nordbanen blev inddraget den første Maj.

Saa omtalte det ærede Medlem ogsaa Lokomotivbygningen og mente, at man maatte kunne bygge Lokomotiver ude paa Jernbanernes Værksteder, og naar han mente det, var det i Betragtning af, at Lokomotivbygning her til Lands efter det ærede Medlems Mening, saa vidt jeg forstod ham, mere blev et Monteringsarbejde end et egentligt Fabriksarbejde. Det ærede Medlem mente derfor, at naar der maaske til Tider ikke var tilstrækkeligt andet Arbejde ude paa Værkstederne, kunde man stikke Lokomotivbygning imellem og altsaa beskæftige Folkene paa den Maade. Jeg tror imidlertid ikke paa, at det lader sig gøre, og jeg tror heller ikke, at Spørgsmaalet om Lokomotivbygning alene er et Monteringspørgsmaal. Men Sagen stiller sig saadan for mig, som har været ude at bese Værkstederne et Par Gange, at saaledes som Forholdene i alt Fald for Tiden ligger, vil det ganske sikkert ikke være

muligt at udføre et saadant Arbejde, idet nemlig Pladsen paa dette uhyre Areal, som er overbygget, — jeg tror, at Værkstedernes Grundflade udgør ca. 3½ Td. Land, det er maaske den største Grundflade, der er overbygget i Norden — har været taget helt i Brug. Det skulde for Resten glæde mig, hvis ærede Medlemmer i dette Ting i Løbet af Rigsdagssamlingen havde Lyst til at tage ud og se paa Værkstederne, for med egne Øjne at se dette store Foretagende derude, og skulde dette ske, er jeg vis paa, at de Herrer ogsaa ville faa den Opfattelse, at der ikke vil være Plads til at optage en saadan ny Industri, som her er Tale om.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa, at der er nogle gamle Bygninger ude ved det nye Rigsarkiv, som han mente burde bevares. Han mente, der var Trang til at bevare disse gamle Bygninger, som ligge inde i Materialgaarden parallelt med det nye Rigsarkiv; det har det ærede Medlem Ret i, for saa vidt Trangen angaar. Der er i høj Grad Trang til at bevare dem; men jeg er ikke saa ganske sikker paa, om det vilde være forsvarligt at bevare dem, om det ikke vilde medføre Brandfare for det nye Rigsarkiv, og om det ikke ogsaa vilde støde an mod den Tanke, som var fremsat her i Tinget, og som for Resten ogsaa kom til at give sig Udslag i Realiteten, idet den nye Rigsarkivbygning blev gennembrudt af 3 Porte, for at man skal have Udsigt ned mod det kgl. Bibliotek. Men jeg erkender for øvrigt, at de Porte, man har bygget, ere af saa smaa Dimensioner, at denne Tanke i Virkeligheden ikke vil komme til at lide meget derved. Jeg skal kun sige angaaende dette Spørgsmaal, at det skal blive overvejet.

Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) beklagede sig over Forholdene ved Vinderup Station, der var meget for lille og trængte til at blive udvidet; og der var ogsaa et andet uheldigt Forhold, nemlig dette, at adskillige Mennesker, som havde boet der paa Vinderup Station, vare døde af Kræft; han mente derfor, at Bygningen var kræftsmittet, og at man ogsaa af denne Grund snarest burde gaa til at forandre Boligforholdene her paa denne Station. Nu er det imidlertid saaledes, at der jo i ethvert Hus kan komme smitsomme Sygdomme ind, og man kan jo ikke af den Grund rive Huset ned, det er der heller ingen private Folk, der gøre. Men Forholdet er tillige dette, at der fra Jernbanelægen foreligger Attest om, at man ved denne Stationsbolig har foretaget alt, hvad